

було би вважати позитивним моментом, якби значення показника не збільшилось до величини 0,84 пункти в 2016 році, що обумовлюється збільшенням частки позичених коштів у фінансування підприємства.

6. Коефіцієнт співвідношення необоротних і власних коштів в 2014 році склав 0,84 пункти, а в 2015 році значення показника склало 0,76 пункти. Проте, в 2016 році показник збільшився до значення 1,26 пункти, а тому це свідчить про достатній рівень забезпеченості необоротних активів власними коштами, що є позитивним явищем.

Таким чином, проведена оцінка фінансової стійкості досліджуваного підприємства в цілому дозволяє констатувати про негативні тенденції щодо забезпечення фінансової стійкості, що беззаперечно вплине на результуючі показники фінансово-господарської діяльності, позначившись на ліквідності та платоспроможності.

Література

1. Любенко Н. М. Фінанси підприємств: навч. посіб. / Н. М. Любенко. – К.: ЦУЛ, 2009. – 264 с.

2. Магас Н. В. Діагностика потенціалу рентабельності підприємств торгівлі / Н. В. Магас // Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Економіка»: збірник наукових праць / ред. кол.: І. Д. Пасічник, О. І. Дем'янчук. – Острог: Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2013. – Випуск 24. – С. 190–196.

3. Марцин В. С. Надійність, платоспроможність та фінансова стійкість – основні складові оцінки фінансового стану підприємства / В. С. Марцин // Економіка, фінанси, право. – К., 2009. – № 7. – С. 26–29.

Готько Ю. Ю., ст. гр. ФСТЗм-21
Кнейслер О. В., д.е.н., професор

ЕТАПИ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РИЗИКАМИ СТРАХОВИХ КОМПАНІЙ

Враховуючи теоретичні основи управління та особливості ризикової діяльності страхових компаній, вважаємо, що процес управління фінансовими ризиками страхової компанії повинен складатися із таких етапів:

Перший етап – постановка завдань управління фінансовими ризиками. Реалізація стратегічної мети управління ними вимагає постановки та вирішення певного кола тактичних завдань, таких як: забезпечення платоспроможності страхової компанії; забезпечення фінансової стійкості; уникнення збитковості та банкрутства; оптимізація рівня ризику та рентабельності.

Другий етап – формування інформаційного забезпечення. Це надзвичайно важливий етап процесу управління ризиками, оскільки він, передусім,

передбачає отримання, обробку та практичне використання даних, які характеризують рівень окремих видів та сукупного ризику страхової компанії. Отримана на цьому етапі інформація повинна відповідати таким критеріям: достовірності, якості, об'єктивності, співставності, повноти та своєчасності. Зауважимо, що відсутність повної чи достовірної інформації є одним із суттєвих самостійних факторів ризику, а прийняття рішень в умовах неповної інформації виступає джерелом додаткових фінансових втрат та причиною зниження величини прибутку.

Третій етап – ідентифікація та оцінка ризику. Отримання доходів та прибутків страховими компаніями неминує супроводжується фінансовими ризиками. Тому важливе місце в системі показників повинні займати показники фінансового ризику, що, відповідно, й обумовило одне із завдань дослідження, яке полягає у визначенні і обґрунтуванні методики оцінки та аналізу фінансових ризиків страхових компаній, формуванні системи показників, які характеризують їх рівень.

На даний час існує багато методів оцінки ризиків, що включають велику кількість різноманітних інструментів, більшість із яких взяті з досвіду фінансового аналізу ризиків зарубіжних підприємств. Оскільки українські реалії не допускають автоматичного перенесення іноземної практики, виникає необхідність уточнення системи показників, які використовуються для оцінки фінансових ризиків діяльності страхових компаній в Україні.

Оцінку ризиків можна здійснювати за допомогою методів якісного і кількісного аналізу. Основними завданнями якісного аналізу є виявлення факторів ризику. При цьому важливо у складі факторів фінансових ризиків виділити внутрішні та зовнішні, а генеровані ними види ризиків розділити за видами діяльності страхової компанії. В процесі якісного аналізу важливо не лише ідентифікувати всі види ризиків, які загрожують суб'єкту господарювання, але й по можливості оцінити очікувані втрати ресурсів, які супроводжують діяльність страхової компанії, при цьому ймовірність настання негативних наслідків за кожним із ідентифікованих ризиків може бути різною, як і величина можливих втрат. Результати якісного аналізу є важливою стартовою інформацією для здійснення кількісного аналізу або в певних випадках для прийняття управлінських рішень з питань фінансових ризиків.

Четвертий етап – вибір, реалізація методів нейтралізації фінансових ризиків та оцінка ефективності їх використання. Зазначені дії ґрунтуються на використанні сукупності методів і прийомів зменшення можливих фінансових втрат та ймовірності їх понесення. Чільне місце в сукупності методів нейтралізації фінансових ризиків відводиться хеджуванню, лімітуванню, самострахуванню та зовнішньому страхуванню, диверсифікації.